

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov)

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând recursurile declarate de SRL „Primautosport”, SRL „Brocadex”, SRL „Veclin Com” împotriva încheierii din 22 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la contestația depusă de creditorii Petrache Mihai și Sandu Elena împotriva validării creanțelor SRL „Brocadex”, SRL „Primautosport”, SRL „Veclin Com” și SRL „Setinvestconsalting” în procesul de insolabilitate al SRLb „Aviatusplus”,

c o n s t a t ă :

Prin hotărârea din 22.07.2011 a Curții de Apel Economice s-a intentat procedura de insolabilitate față de SRL „Aviatusplus”, cu desemnarea în funcție de administrator al procesului de insolabilitate ÎI „Ispas Iurie”.

La ședința de judecată din 19 septembrie 2011, au fost validate creanțele la un șir de creditori ai SRL „Aviatusplus”, inclusiv și SRL „Brocadex” în sumă de 23803070 lei, SRL „Primautosport” în sumă de 7009377,50 lei, SRL „Veclin Com” în sumă de 7870,01 lei și SRL „Setinvestconsulting” în sumă de 10372271,58 lei.

Prin încheierea din 18.11.2014 a Curții de Apel Chișinău s-a intentat procedura de faliment față de SRL „Aviatusplus”, cu menținerea în funcție de lichidator ÎI „Ispas Iurie”.

Prin încheierea din 14.05.2015 a Curții de Apel Chișinău s-a destituit Ispas Iurie din funcția de lichidator al SRL „Aviatusplus” și a fost desemnat ca lichidator al SRL „Aviatusplus” - Vasiliev Ruslan.

La data de 06.03.2015 creditorii Mihai Petrache și Sandu Elena au depus contestație împotriva validării creanțelor SRL „Brocadex”, SRL „Primautosport”, SRL „Veclin Com” și SRL „Setinvestconsalting”.

În motivarea contestației s-a indicat că atât în materialele dosarului, cât și la administratorul insolabilității lipsesc actele care ar confirma veridicitatea sumelor prezentate spre validare. Administratorul insolabilității nu a verificat dacă copiile anexate la dosar corespund cu originalul, pe motiv că nu dispune de originalele acestor documente.

Susțin că la momentul validării creanțelor, instanței de insolabilitate i-au fost

prezentate doar actele în copii, fără a fi prezentate și originalele acestora. Mai mult, la dosar se conține doar cererea de validare și copia contractului.

Afirmă că la data validării creanțelor, administratorul insolvenței SRL „Primaautosport”, SRL „Veclincom” a fost Ispas Iurie, fiind în același timp și administratorul SRL „Aviatusplus”, fiind semnată de către acesta chiar și cererea de validare a SRL „Primaautosport”.

Declară că validarea creanțelor SRL „Brocadex”, SRL „Primaautosport”, SRL „Veclin Com” și SRL „Setinvestconsulting” a fost efectuată cu încălcarea prevederilor Legii insolvenței, fiind bazate doar pe acte neautentificate și neverificate în raport cu datele contabile existente.

Solicită anularea validării creanțelor creditorilor SRL „Brocadex” în sumă de 23803070 lei, SRL „Primaautosport” în sumă de 7009377,50 lei, SRL „Veclin Com” în sumă de 7870,01 lei și SRL „Setinvestconsulting” în sumă de 10372271,58 lei cu rectificarea corespunzătoare în tabelul definitiv consolidat al creanțelor.

Prin încheierea din 22 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis contestația depusă de Petrache Mihai și Sandu Elena și s-a anulat validarea creanțelor SRL „Brocadex” cu suma de 23803070 lei, SRL „Primaautosport” cu sumă de 7009377,50 lei, SRL „Veclin Com” cu sumă de 647870,01 lei și SRL „Setinvestconsulting” cu sumă de 10372271,58 ca depuse de o persoană care se află în conflict de interese, iar în privința SRL „Brocadex” ca depusă de o persoană neîmpunătoare. Totodată, s-a obligat lichidatorul Vasilev Ruslan să rectifice tabelul definitiv al creanțelor SRL „Aviatusplus”.

La data de 23 octombrie 2015 și la 07 decembrie 2015 SRL „Primaautosport” a declarat recurs împotriva încheierii din 22 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei decizii de respingere a contestației.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea contestată este ilegală și urmează a fi casată.

Menționează că în baza hotărârii din 01.07.2011 a Curții de Apel Economice nr.2e-592/2011 s-a intentat procesul de insolvență față de SRL „Primaautosport”.

Prin încheierea din 05.06.2012 a Curții de Apel Chișinău s-a destituit din funcția de administrator al procesului de insolvență ÎI „Ispas Iurie” și s-a numit ca administrator al SRL „Primaautosport” – ÎI „Dolghier Iurie”.

Prin încheierea din 14.05.2014 a Curții de Apel Chișinău s-a intentat procedura de faliment prin valorificarea și lichidarea masei debitoare cu dizolvarea SRL „Primaautosport”.

Menționează că conform contractelor de împrumut nr. 49 din 14.03.2008 și din 04.05.2009 SRL „Aviatusplus” a împrumutat de la SRL „Primaautosport” SRL, pe un termen de 3 ani, suma de 8555000 lei și respectiv suma de 300000 lei. Suma împrumutată urma a fi restituită la data de 13.03.2011 conform contractului din 14.03.2008 și respectiv, la data de 04.05.2012 conform contractului din 04.05.2009.

Susține că conform extrasului din cont al SRL „Primaautosport” s-a stabilit că SRL „Aviatusplus” a rambursat parțial împrumutul acordat de către recurent.

Afirmă că la moment SRL „Primaautosport” este inclus în tabelul creanțelor SRL „Aviatusplus” ca creditor cu suma validată în mărime de 7009377,50 lei.

Precizează că consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate

creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administratorul/lichidatorul și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați, titularii cărora au dreptul ulterior să participe la vot la adunarea creditorilor conform atribuțiilor conferite de lege. Astfel, odată cu confirmarea creanțelor are loc legitimarea statutului procesual al creditorilor. Deci, motivele invocate de instanța sunt în contradicție cu prevederile legislației în vigoare și discriminează interesele, drepturile și libertățile creditorilor SRL “Aviatusplus”. Or, instanța de insolabilitate nu a efectuat o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

La data de 29 octombrie 2015 SRL “Brocadex” a declarat recurs împotriva încheierii din 22.10.2015 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea recurată este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

La data de 15 decembrie 2015 SRL “Veclin Com” a declarat recurs împotriva încheierii din 22.10.2015 a Curții de Apel Chișinău solicitând repunerea în termen a recursului și casarea parțială a acesteia.

În motivarea recursului s-a indicat că încheierea contestată este ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece existența creanței a fost confirmată prin probe veridice, care nu au fost cercetate de către instanța de insolabilitate.

Susține că la baza admiterii cererii de validare a creanței au stat documentele contabile și anume extrasele din cont, ordinele de plată eliberate de către băncile comerciale, conform cărora SRL „Veclin Com”, în proces de faliment, a efectuat transferuri bănești către SRL „Aviatusplus”, în proces de faliment, în sumă totală de 3169500 lei și respectiv SRL „Aviatulplus” a efectuat transferuri bănești către SRL „Veclin Com” în sumă de 2784845 lei, diferența constituind suma de 384655 lei, formând o parte din creanța existentă.

Relatează că un alt înscris probant este actul reviziei economico-financiare tematic efectuat la SRL “Aviatusplus” din 24 noiembrie 2009 întocmit de Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupție, care este în vigoare până la momentul de față, conform căruia la situația din 01.10.2009 SRL ”Aviatusplus”, în proces de faliment, formează o datorie față de SRL ”Veclin Com”, în proces de faliment, în sumă de 622870,01 lei.

Precizează și faptul că prin scrisoarea din 10 iulie 2015 remisă instanței de insolabilitate de către fostul lichidator Iurie Ispas, a fost informată instanța despre lista cauzelor penale care au fost instrumentate de către ofițerii de urmărire penală ai CNA în perioada anilor 2010-2012. În procesul derulării acestor cauze penale în vederea executării anchetei au fost ridicate actele și documentele juridice, bancare și contabile ale SRL „Veclin Com”, din care rezultă că între SRL ”Veclin Com” și SRL ”Aviatusplus” au existat raporturi juridice și economico-financiare.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) a Legii insolabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele dosarului rezultă că încheierea instanței de insolabilitate a fost pronunțată la data de 22 octombrie 2015.

Recurenții SRL „Primaautosport” și SRL “Brocadex” au declarat recurs la data de 23 octombrie 2015 și respectiv, la data de 29 octombrie 2015, ceea ce denotă că recursurile sunt în termen.

Cu referire la recursul declarat de SRL „Veclin Com” la data de 15 decembrie 2015, instanța de recurs reține că la materialele cauzei nu există careva înscrisuri care ar confirma recepționarea de către recurent a încheierii contestate.

Prin urmare, Colegiul conchide ca SRL „Veclin Com” în termenul de declarare a recursului a contestat încheierea instanței de insolabilitate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile, de a casa încheierea recurată cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolabilitate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427, lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Verificând legalitatea încheierii contestate de către recurenți, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, concluzia instanței de insolabilitate privind admiterea contestației depusă de către Petrache Mihai și Sandu Elena este una neîntemeiată și urmează a fi casată din următoarele considerente.

La caz, Colegiul reține că la adoptarea încheierii, instanța de insolabilitate nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, situație ce impune rejudecarea cauzei, or, din acest motiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune asupra corectitudinii aplicării normelor de drept material, atunci când fondul a fost cercetat superficial.

În conformitate cu prevederile art. 140 alin. (1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

Conform art. 142 alin. (1) din Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

Conform art. 144 alin. (1), (3), (6),(8) al aceleși legi, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolabilității/lichidator în tabelul definitiv.

Instanța de insolabilitate soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolabilității/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz.

Dacă o creanță este contestată de unul dintre creditorii, creditorul a cărui creanță se contestă poate aduce dovezi și își poate exercita alte drepturi pentru a contracara contestațiile. Dacă creanța este întemeiată pe un titlu executoriu sau pe o

hotărîre judecătorească, sau pe o hotărîre arbitrală definitivă, sarcina probei contrare aparține contestatarilor.

După expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin. (2) și pînă la încetarea procesului, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul creanțelor în cazul descoperirii unui fals sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărîtoare necunoscute pînă atunci.

Conform art. 221 alin. (1), (2) și (3) ale Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, creanțele înaintate de creditorii vor fi supuse verificării de către administratorul provizoriu, vor fi înregistrate într-un tabel și vor fi validate de către instanța de insolvență, conform procedurii stabilite în capitolul V secțiunea 1, cu excepțiile din prezenta secțiune.

Creanțele introduse de administratorul provizoriu în tabelul creanțelor în baza datelor de evidență contabilă a debitorului și neconfirmate prin cererea de admitere a creditorului, precum și creanțele înaintate după termenul prevăzut în avizul publicat se atribuie de către instanța de insolvență la masa credală cu titlu provizoriu. Creanțele atribuite cu titlu provizoriu la masa credală se iau în calcul la elaborarea planului procedurii accelerate de restructurare prin rezervarea lor din masa debitoare.

Contestațiile creditorilor cu privire la creanțele și la drepturile de preferință trecute de administratorul provizoriu în tabelul creanțelor și la cele respinse de acesta trebuie depuse la instanța de insolvență în scris cu cel puțin 2 zile înainte de adunarea de votare a planului procedurii accelerate de restructurare. În adunarea de validare a creanțelor, instanța de insolvență va soluționa toate contestațiile chiar dacă, pentru soluționarea unora, ar fi nevoie de administrare de probe. În acest din urmă caz, instanța de insolvență poate să admită creanțele, în totalitate sau în parte, în mod provizoriu, la masa credală pe perioada de judecare a contestației.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept citate supra, Colegiul consideră că, instanța de insolvență, la caz Curtea de Apel Chișinău, în mod eronat a conchis că contestația înaintată de Petrache Mihai și Sandu Elena este una întemeiată, or din conținutul încheierii recurate nu rezultă motivele care au determinat concluziile instanței cu privire la admiterea contestației.

Astfel, Colegiul consideră că, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Această dispoziție legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiției, de a întări încrederea justițiabililor în hotărârile judecătorești și de a da posibilitatea instanțelor superioare să-și exercite controlul judecătoresc.

Instanța de recurs constată că instanța de insolvență a judecat pricina superficial, fără lămurirea completă și bazată de dovezi certe a situației de fapt, în coroborare cu normele de drept material aplicabile cazului, iar argumentele invocate de instanța de insolvență, precum că contestația depusă de Petrache Mihai și Sandu Elena urmează a fi admisă cu anularea validării creanțelor SRL „Brocadex” cu suma de 23803070 lei, SRL „Primautosport” cu sumă de 7009377,50 lei, SRL

„Veclin Com” cu sumă de 647870,01 lei și SRL „Setinvestconsulting” cu sumă de 10372271,58 este întemeiată, avînd în vedere că cererile de admitere a validării creanțelor creditorilor menționați supra au fost depuse de o persoană care se află în conflict de interese, iar în privința SRL „Brocadex” ca depusă de o persoană neîmputernicită, sunt pripite, nefiind bazate pe careva suport juridic, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept material și procedural.

Totodată, este de reținut că instanța de insolabilitate eronat a constatat și faptul că Ispas Iurie fiind administratorul SRL „Aviatusplus”, a semnat și cererile de validare a creanțelor SRL „Primaautosport” și SRL „Veclin Com”, deoarece la materialele pricinii nu se conțin careva probe care ar confirma, precum că Ispas Iurie era administratorul atît la SRL „Aviatusplus”, cît și la SRL „Primaautosport” și SRL „Veclin Com”.

Ori, Colegiul reține că la moment, la SRL „Primaautosport” și SRL „Veclin Com” figurează alți administratori.

Prin urmare, este cert faptul că instanța de insolabilitate fără a verifica și a face o analiză acestei circumstanțe a concluzionat superficial că cererea de validare a fost semnată și susținută în cadrul ședinței de judecată de către o persoană care se află în conflict de interese cu părțile în proces.

În speță, Colegiul notează că, conflictul de interese trebuie să afecteze imparțialitatea administratorului, însă instanța de insolabilitate nu aduce argumente în susținerea poziției sale.

La caz, este de menționat faptul că, instanța de insolabilitate s-a limitat doar la declarații fără a supune verificării creanțele înaintate în baza art. 144 alin. (6) al Legii insolabilității, care statuează că dacă o creanță este contestată de unul dintre creditorii, creditorul a cărui creanță se contestă poate aduce dovezi și își poate exercita alte drepturi pentru a contracara contestațiile. Dacă creanța este întemeiată pe un titlu executoriu sau pe o hotărîre judecătorească, sau pe o hotărîre arbitrală definitivă, sarcina probei contrare aparține contestatarilor.

Instanța de recurs remarcă și art. 144 alin. (8) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, din care rezultă că, o contestație în sensul dezacordului cu trecerea unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul creanțelor poate fi depusă după expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin.(2) și până la încetarea procesului, doar în cazul dacă a fost descoperit un fals sau o eroare esențială, care a determinat admiterea creanței, aspecte care trebuie a fi probate prin probe veridice și pertinente.

Or, în situația în care faptul descoperirii unui fals sau unei erori esențiale a fost demonstrat, contestația poate fi calificată ca fiind depusă în temeiul prevederilor art. 144 alin. (8) din Legea insolabilității.

În atare circumstanțe, Colegiul notează că la materialele pricinii nu au fost prezentate careva înscrisuri care ar confirma că actele în baza cărora au fost validate creanțele recurenților în procesul de insolabilitate intentat față de SRL „Aviatusplus” nu sunt veridice și contravin legii.

La fel, este de reținut că instanța de insolabilitate adoptând încheierea contestată neglijează integral soluția din 2011 a instanței de insolabilitate, fără a aduce careva argumente în sensul dat.

De asemenea, Colegiul menționează că instanța de insolabilitate eronat a invocat în încheierea contestată, precum că cererea de validare a creanței înaintată din numele SRL „Brocadex” – Vladimir Neaga a fost semnată de către o persoană neîmputernicită, pe motiv că lipsesc careva date care ar confirma semnătura și funcția pe care o deține în raport cu persoana juridică.

În speță, însă, Colegiul reține că, din materialele cauzei rezultă că Vladimir Neaga este administratorul SRL „Brocadex”, ceea ce se confirmă prin contractul nr. 359 și nr. 322 din 28 iulie 2008, a contractului de gaj asupra dreptului de creanță nr. 77-08 din 13 august 2008 și a contractului de gaj asupra dreptului de creanță nr. 77-08/1 din 07 octombrie 2008. (f.d. 8-19)

Prin urmare, se constată că instanța de insolabilitate la adoptarea încheierii contestate nu a verificat circumstanțele indicate supra și respectiv, necesită a fi stabilite întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea prezentului litigiu.

În aceste condiții este evident că instanța de insolabilitate, examinând pricina nu a calificat corect din punct de vedere juridic acțiunea cu care a fost investită și nu s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor juridice, nu a stabilit cu certitudine momentele importante întru soluționarea justă a litigiului, situație care duce la imposibilitatea instanței de recurs să exercite controlul judiciar asupra soluției date și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege, fapt ce impune casarea acesteia.

Colegiul notează și faptul că instanța de insolabilitate, în motivarea încheierii, a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se în mod general la normele legale cu referire la competența instanței de insolabilitate privind admiterea contestației, fără a aplica cadrul legislativ care guvernează circumstanțele speței examinate în coroborare cu probele anexate de către părți.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și în dependență de situația stabilită să adopte o încheiere legală și întemeiată.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest

fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Colegiul relevă că la rejudecarea pricinii, instanța de insolabilitate urmează să țină cont de cele enunțate supra, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, iar încheierea recurată este adoptată cu încălcarea normelor de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de SRL „Primautosport”, SRL „Brocadex”, SRL „Veclin Com” cu casarea încheierii din 22 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și remiterea pricinii la rejudecare în instanța de insolabilitate, în același complet de judecată.

În conformitate cu art. art. 427 lit. b), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admit recursurile declarate de SRL „Primautosport”, SRL „Brocadex”, SRL „Veclin Com”.

Se casează încheierea din 22 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău adoptată în pricina civilă la contestația depusă de creditorii Petrache Mihai și Sandu Elena împotriva validării creanțelor SRL „Brocadex”, SRL „Primautosport”, SRL „Veclin Com” și SRL „Setinvestconsalting” în procesul de insolabilitate al SRL „Aviatusplus” și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în același complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală